

שבעה וחודשי נפשיכם!

קו "המקורבים" 077-31-40-331

גליון 94 | פרשת ויצא התשפ"א

גליון שבועי לחניכי הישיבות בני התורה

המקורבים

לרביה"ק מוהר"ן עברסלב זיע"א

מושגים

// פנינו אוד במשנת ברסלב // מאת: ברסלביקי

דבר העורך

שלום לקוראי העלון הנכבדים!

בגליון שלפנינו נפתח במדור מושגים עם פנינו אוד במשנת ברסלב, לאחר מכן נכנס למדור ללכת עם תורה - ניצוצות אורה בהבנת תורת רבינו הקדוש - נתחיל בלימוד תורה חדשה - תורה י, נעבור למדור נקודה בפרשה ביאור בפרשה מאת הרב אליהו עטיה שליט"א, נמשיך לפרק א במדור החדש והמרגש כיסופים לרבנו - יומן מסע בדרך לאומן נמשיך במדור, ונסיים במדור משיבת נפש - דיבורים נפלאים לבית ולמשפחה הנובעים מתורת הנחל הנובע - במאמר העולם לא יכול בלעדייך - חשיבותו של כל יהודי ויהודי, יש לכם הזדמנות לתרום ולהקדיש את הגליון לזכותכם או לזכות יקיריכם.

בברכת שבת שלום ומבורך העורך

ברכת המזון

מעט יין שרף וחתיכה לעקיף [עוגה], ואחר כך צגון שקדם האכילה וכו' וכיוצא בזה כל סדר הסעודה, היה מסדר שבח והודיה להשם יתברך על כל דבר ודבר בפרט (חיי מוהר"ן, נסיעתו לארץ ישראל, רלז).

ליקוטי הלכות על ברכת המזון

ויאכל וישת וייטב לבו, זה ברכת המזון, כי על-ידי ברכת המזון נתבטל רע הלב שהוא בחינת אהבות הנפולין שבירת לב כנ"ל, כי מאיר הלב על-ידי הנקדה שהוא בחינת צדיק בחינת טוב בחינת אמרו צדיק כי טוב ועל-כן על-ידי זה, וייטב לבו על-ידי ברכת המזון וכנ"ל (אורח חיים, ברכת המזון ומים אחרונים ג, א).

וזה בחינת ברכת המזון כדי להמשיך ברכה ושפע להמשיך ברכה ושביעה במעים בבחינת ואכלת ושבעת וברכת וכו' וכמו שאיתא בזהר הקדוש וכי עד לא יכול למשבע וכו'. אלא אפלו אכיל בר נש פורתא ורעותא דשבעא שוי עלוהי וכו', עין שם. כי עקר השביעה הוא על-ידי ברכת המזון בעצמו, כי על-ידי ברכת המזון מקשרין הלב אל הנקדה שבפה שהוא בחינת צדיק, בחינת יוסף הוא השליט הוא המשביר ועל-

רבינו נחמן מברסלב מדבר על ברכת המזון בליקוטי מוהר"ן (חלק א' סימן יט - בתורה תפילה לחבוקק): "ויאכל וישת וייטב לבו" שהיתה אכילתו ושתיתו מהארת והתנוצצות האותיות של ל"ב אלקים שבסעדתו שאוכל וזה: וייטב לבו - זה ברכת המזון (זהר ויקהל ריח ומדרש רבה רות פרשה ה) שהיתה אכילתו ושתיתו מהתנוצצות האותיות שיש בהאכילה ושתיה שזהו בחינת ברכות המזון.

כלומר שעיקר אכילתו של אדם צריכה להיות מהחלק הרוחני שבמאכל, ועל כן נהגו הרבה מאנ"ש להקפיד לברך בכוונה ואריכות ברכת המזון במסירות נפש כמו בתפילת שמונה עשרה.

רבינו עצמו מאד הקפיד לתת שבח על האוכל גם במילים שלו כמו שסיפר שבימי ילדותו כשהיה סועד סעודתו, היה אחר כך נותן שבח והודיה להשם יתברך בלשון אשכנז על כל סדר אכילתו, ולא היה מסתפק עצמו בברכת המזון שהיה מברך. רק מעצמו נתן שבח והודיה להשם יתברך בלשון אשכנז על כל סדר אכילתו שנתנו לו באותו היום. כגון שהיו נותנין לו מתחלה

עלון 'המקורבים' ©

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון: פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 42 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום (וכן לקבל את הגליון עד לביתכם) דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. תזכו למצוות!

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדו"ס, ולציון זאת). עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם סכניות), בהצלחה!!

השיעורים הקבועים

יום	תודש כסלו	הדף היומי מסכת פסחים	משנה ברורה עמוד היומי 'דרשו'	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות א בזה"ק	העמוד היומי
ז	יב	ז	חורה	כב	טז	קיא
א	יג	ח	תקלג, א	כג	ג	קיא
ב	יד	ט	תקלג, ב-ג	כד	נא	קיב
ג	טו	י	תקלג, ד-ה	כה	נב	קיב
ד	טז	יא	תקלד, א-ב	כז	נג	קיג
ה	יז	יב	תקלד, ג תקלה	כח	נד	קיג
ו	יח	יג	חורה	כט	נה	קיד

התורה הנלמדת בחברת 'תמימי דרך' העולמית. ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ל.

להצלחת יוסף שלום בן מרים נ"ו
שיעלה ויתעלה ברוחניות ויעשה חיל בעבודת ה'!

לתרומות באשראי פנו: 0773140331 בשלוחה 09 | להקדשות השאירו הודעה בשלוחה 42.

ידי זה נתבטלין החרפות השורין על הלב ונתבטל חרפת רעב כנ"ל. ועל-ידי זה נשתלח ברכה ושבועה במעשיו בבחינת ואכלתם לחמכם לשבע והללתם את שם אלקיכם וכו', הינו על-ידי והללתם את שם ה' וכו'. בחינת ברכת המזון על-ידי זה ואכלתם לחמכם לשבע. כי על-ידי זה נתבטל חרפת רעב על-ידי בחינת יוסף שהוא בחינת הנקדה שהוא מקור כל הברכות כנ"ל: כתב רבנו זכרוננו לברכה בספר הא"ב (אות א אכילה) על-ידי ברכת המזון נתודע ה' יתברך בעולם. (שם ג, ב).

והכלל, שעקר מצות ברכת המזון הוא לגלות ולהמשיך קדשת ארץ-ישראל. בחינת ואכלתם ושבעתם וברכת את ה' אלקיך על הארץ הטובה וכו'. ועקר קדשת ארץ-ישראל נמשך על-ידי התגלות ההתפארות שנתגלה בעת השלחן. שזה בחינת כוס של ברכת המזון וכו' כמבאר כל זה לעיל באריכות וזה בחינת ברכת הזמון, שכשהם שלשה אומרים נברך שאכלנו משלו קדם ברכת המזון. וזהו ברכת הזמון. דהינו קדם ברכת המזון הם מזמינים עצמן לברך ואומרים נברך וכו'. והענין כי עקר קדשת איש הישראלי ועקר עבודתו הוא רק הרצון והכסופין דקדשה, כמבאר בדברי רבנו. (אורח חיים, שם ד, כ).

על-כן אומרים ברכת הזמון, דהינו נברך שאכלנו משלו שהוא הכנה והזמנה להמצוה של ברכת המזון שאנו רוצים לקיים שזהו בחינת רצון והשתוקקות שאנו מודיעים בפנינו שאנו רוצים לקיים מצוותיו יתברך, דהינו מה שאומרים נברך וכו'. וזהו עקר ההתפארות שה' יתברך מתפאר בנו, כי עקר ההתפארות הוא הרצון כנ"ל. ועל-ידי זה עקר התגלות קדשת ארץ-ישראל כנ"ל. שזהו עקר מצות ברכת המזון כנ"ל. וזה בחינת מה שאנו אומרים קדם כל מצוה, הריני מוכן ומזמן לקיים מצות תפלין או ציצית וכיוצא. (שם, כא).

תקנו רבותינו זכרונם לברכה ברכת הזמון, כי על-ידי ההזמנה לברכת המזון שזהו בחינת הרצון, על-ידי זה זה מתגברין על הסטרא אחרא ומגלין ההתפארות, כי עקר ההתפארות הוא ברצון כנ"ל. ועל-ידי זה זוכין להמשיך קדשת ארץ-ישראל שזהו עקר מצות ברכת המזון כנ"ל. (שם).

קדשת ארץ-ישראל זהו עקר מצות ברכת המזון כנ"ל (שם, כג).

וזה בחינת מצות ברכת המזון אחר האכילה, כי עקר כל ברכת הנהנין. ובפרט ברכת המזון שהוא העקר כי הוא דאורייתא. וממנו למדו כל הברכות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה השתא לאחריו מברך לפניו לא כל שכן. (שם, ה, א).

כלל כל הברכות שעל המזון כדי לברר הטוב מהמאכל ולדחות הפסלת לחוץ. וזהו בחינת ברכת המזון שהוא עקר ויסוד של כל ברכת הנהנין כנ"ל שהוא כדי לברר המאכל כנ"ל. ועקר הברור הוא לברר הטוב שבמאכל (שם).

כי עקר ברור הטוב מהקלפה הוא על-ידי האכילה, דהינו על-ידי ברכת המזון שמברכין אחר האכילה ועקר הברור הוא לברר הטוב הגנוז בתוך הלמודים פגומים הנזכרים לעיל שזהו בחינת הרוגי ביתר שנתנו לקבורה כנ"ל. ועל-כן קבעו הברכה על זה בברכת המזון דקא, דהינו ברכת הטוב והמטיב כנ"ל (שם, א).

כי ארץ-ישראל הוא מקור הברכות, כי שם עולין כל התפלות והברכות וההודאות, כי שם עולין כל התפלות והברכות וההודאות, כי כל ברכת הנהנין אנו למדין מברכת המזון, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה לאחריו מברך לפניו לא כל שכן. ועקר ברכת המזון היא בבחינת ארץ-ישראל, כמו שכתוב, ואכלתם ושבעתם וברכת את ה' אלקיך על הארץ הטובה וכו'. כי כל ברכת הנהנין כלם הם בשביל להעלות הנפש. (אורח חיים, ברכת הפרות ג, א).

העקר הוא כשזוכין לקשר הטעם והתענוג לבחינת נעם העליון כנ"ל שהוא בחינת מחין של ארץ-ישראל כנ"ל. ועל-כן עקר כל הברכות שמברכין על כל המאכלים אנו למדין מברכת המזון, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, השתא לאחריו מברך לפניו לא, כמו שמבאר כי עקר כל הברכות הוא להמשיך קדשת ארץ-ישראל שהוא בחינת נעם העליון כדי להעלות ולקשר כל האהבות לשרשן כנ"ל. ועל-כן למדין כל הברכות מברכת המזון, כי עקר ברכת המזון הוא להמשיך בחינת קדשת ארץ-ישראל, כמו שכתוב, ואכלתם וכו' וברכתם וכו' על הארץ. וכמבאר לעיל כמה פעמים (שם, ד, א).

על-ידי הברכה על-ידי דבר ה' שעל ידה חוזר הדבר לשרשו העליון. ואחר כך חוזרין ונמשכין כחות הרפואה לכל אחד ואחד מה שצריך על-ידי כל דבר שבעולם כנ"ל. וכן ברכת המזון הוא גם-כן על דרך זה. שהברכה היא גם-כן לברך המזון שבמעיו. להמשיך מזון ושבועה וכו' לאיברי הגוף, כמבאר בגסח הברכה (אורח חיים, ברכת הריח וברכת הודאה, א, ב).

וזה בחינת הארת הרצון שזוכין בשעת אכילה (כמו שכתב רבנו זכרוננו לברכה במקום אחר בלקוטי תנינא סימן ז) וזה בחינת ברכת המזון וברכה אחרונה של אחר האכילה. שעל-ידי זה שמברכין לה' יתברך על שזן ומפרנס אותנו בטוב, על-ידי זה נמשך עקר השביעה, כי עקר השביעה נמשך על-ידי ברכת המזון וברכה אחרונה שעל-ידי זה נמשך ברכה ושבועה כמובא, הינו שביעת הנפש שהוא בחינת הבטול כנ"ל, בחינת והשביע בצחצחות נפשך כנ"ל. וזה בחינת ברכת הטוב והמטיב שמברכין בברכת המזון, זה בחינת עולם הבא שאז יהיה כלו הטוב והמטיב כנ"ל. נמצא, שעל-ידי ברכה אחרונה שאחר האכילה, על-ידי זה זוכין להנות מזיו השכינה. (שם, ג, ב).

ברכת המזון – ספר המידות

מי שאינו נזהר בברכת הנהנין תחלה וסוף, פחדים באים עליו (ספר המידות סימן פחד-יד).

בהליכה שהולך אצל תלמיד-חכם, בזה הוא מתקן פנים שפגם בברכת הנהנין (ספר המידות סימן צדיק-כו).

ליקוטי תפילות – ברכת המזון

ובכן תרחם עלינו, שנזכה לתקן את פנים תאות אכילה, ונזכה מעתה לאכל בקדושה ובטהרה עד שיהיה השולחן שלנו מכפר כמזבח, ונזכה להכניס אורחים הגונים על שלחנו, ולתן חלק מסעדתנו לעניים הגונים. וזכנו ללמד תורה על השלחן, ויהיה השלחן בלי שלם בכל מיני שלמות דקדושה בלי שום פגם כלל, עד שנזכה שהשולחן שלנו יטהר אותנו מכל עוונותינו, ויזכה אותנו לעלמא דאתי ולפרנסה טובה. ונהיה רשומים לטוב לעלא ולעלא. ונזכה שיתוסף לנו כח וגבורה בשעה שנצטרך ונזכה שלא יהיה שום כח להסטרא

מתחילים תורה חדשה!

הערות ביאורים // פניני הערות וביאורים לפי סדר מהלך התורה

תורה י - ואלה המשפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם וכו' (שמות כ"א).

א. כְּשֵׁיט, חס ושלום, דינים על ישראל על ידי רְקוּדִים וְהִמְחֵאת כִּף אֵל כִּף נִגְשָׁה הַמִּתְקֵת הַדִּינִין.

הנה רבינו מתחיל עם עניין של המתקת הדינים שנראה דבר גבוה, ובאמת אח"כ עובר לעניין אחר לגמרי, שעיקר גדולתו של הקב"ה הוא כשגם הרחוקים יודעים ממנו, וזה ע"י תפילה בבחינת בית שהוא בחינת יעקב, ולזה צריך להתקרב לצדיקים שמלמדים אותנו עניין זה, וזה עיקר התיקון לבעלי הגאווה, וע"י שמאיר רוח החיים שהצדיק מכניס בנו, ומאיר בידין וברגלין שזה בחינת המחאת כף וריקודין, זהו המתקת הדין, כך שנראה לכאורה שרבינו כביכול עובר לעניין אחר ורק אח"כ חוזר לעניין זה, וזה קצת פלא, ובאמת כמעט ולא נזכר אח"כ מעניין הדינים והמתקתם, רק מביטול הגאווה והע"ז, ואז מוזכר קצת שע"ז נמתק הדינים וכל זה צריך ביאור.

אמנם באמת ממילא מובן מכל זה, ומהמשך דברי המאמר שעיקר הדין האמור כאן, הוא זה בעצמו, היינו הגאווה שמפריע לאדם להיכנס לשמחה וריקודים באמת, שזה עיקר הדין בעולם, שהיא המציאות שאין יכולים להתקרב להשי"ת, ולכן זה עצמו עיקר מציאות המתקת הדין, הרוח חיים שמכניסים הצדיקים ומגלים שעיקר גדולתו של הקב"ה הוא מהרחוקים ביותר, וע"ז מכניסים את כולם לעבודת ד' שזה בחי' תפילה בבחינת בית כמו שיתבאר בהמשך, וא"כ כל המאמר שעוסק בעניין התפילה בבחינת בית, הכל סובב והולך לבאר עניין זה שהריקודים ממתקים הדינים, היינו כשמקבלים את הרוח חיים הזה של הצדיקים, שמלמדים שגם בבית שייך להיות קרוב להשי"ת בתכלית הקירבה, וע"ז מתחילים לשמוח ולרקוד, זה עצמו עיקר מציאות המתקת הדין.

כי גם עיקר מציאות הגאווה בפועל הוא בזה שהאדם אינו שומח ורוקד מאוד מכל דבר טוב שזוכה, כי בוודאי האדם הוא מלא גאווה וקשה מאוד להימלט מזה, ועיקר העבודה בזה להרגיל עצמו לשמוח מאוד בכל נקודה טובה שזה עיקר מציאות היפך הגאווה, וממילא זה עצמו הוא עיקר מציאות המתקת הדין בעולם וכנ"ל.

אמנם אעפ"כ נקט רבינו לשון כזה של המתקת הדינים, שזה מראה גם על כלל מציאות המתקת הדין בעולם [וכמובא בשיחות הר"ן שאמר רבינו שהכוונה כפשוטו לרקוד כדי להמתיק דינים וכדלקמיה], שבה מראה עניין הדבר עד היכן הוא מגיע, וגם בזה מראה האחריות על האדם שאינו יכול לומר שטוב לו כמו שהוא ואינו מחפש רוח חיים חדשה, כי מוטל עליו האחריות של העולם, שיש דינים בעולם שצריך להמתיקם, לכן פתח בעניין זה, אבל באמת עיקר מציאות המתקת הדינים בעולם, הוא ע"י שממתיק את העניין הזה שהוא עיקר מציאות הדין בעולם, מה שנראה כאילו א"א להתקרב להשי"ת באמת.

וז"ל מוהרנ"ת בשיחות הר"ן (אות קלא): "כשכתבתי לפניו התורה ואלה המשפטים (סימן י' חלק ראשון מליקוטי מוהר"ן) המתחלת: כשיש דינים חס ושלום על ישראל, על ידי רְקוּדִין והמחאת כף נִגְשָׁה המתקת הדינים וכו', אמר לי: כך אמרתי, שעכשו נשמע גזרות חס ושלום על ישראל, והנה הולכים ומשמשים לבוא ימי הפורים האלה (כי התורה הזאת נאמרה סמוך לפורים) והיו ישראל מרקדים וימחאו כף ועל ידי זה ימתיקו הדינים. וחזר וכפל דבריו ואמר בפה מלא כך אמרתי.

"וכונתו היתה להעיר לבבנו שנדע ונבין שכל דברי תורתו הקדושה אף על פי שיש בה עמקות גדולה ונורא מאד מאד ורזין עלאין וסודי סודות עמוקים ורחבים מני ים בכל דבור ודבור, אף על פי כן עקר כונתו שנשמע ונקבל דבריו הקדושים בפשיטות לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו בפשיטות

ובתמימות. כמו למשל התורה הקדושה הזאת שנאמר שם שעל ידי המחאת כף וריקודין נמתקין הדינים, היתה כונתו כפשוטו, שיחזקו עצמן לשמח בימי שמחה, כגון פורים וחנוכה וימים טובים או חתונה וכיוצא בזה כל מיני שמחה של מצוות שיחזקו עצמן בשמחה גדולה עד שיזכו להתעורר לרקודין והמחאת כף, ועל ידי זה ימתיקו הדינים. כי כל דברי התורה לא בשמים הוא לאמר, שאין מי שיכול לזכות לזה להמתיק הדינים על ידי המחאת כף וריקודין כי אם גדולים בני עליה. רק כל אחד מישראל יש לו כח הזה כשיקיים הדברים כפשוטן באמת ובתמימות.

"וכן בכל הדברים הנאמרים שם בהתורה הקדושה הנ"ל וכן כל מה שנאמר בכל תורה ותורה כי 'לא המדרש הוא העקר אלא המעשה' (אבות א יז). ושים עינך היטב היטב ותסתכל יפה בכל תורה ותורה. ותשים לבך להבין בכל מקום העובדות והעצות והמוסר וההתעוררות היוצאים משם על פי פשוטן של דברים. ותבקש מהשם יתברך שיאיר עיניך לזכות לזה להבין הדברים היטב למעשה, כי כל דבריו זכרוננו לברכה כולם נצרכים ומוכרחים לעובדות ועצות טובות לעבדו יתברך. ואפלו בקצת מקומות אשר לפום ריהטא בהשקפה ראשונה אין מבינים היטב איך נוגע הענין הזה לעובדה לפי מדרגתו. אף על פי כן באמת יש שם עצות נפלאות והתעוררות נורא לשוב אליו יתברך ממקום שהוא שם ואם תשים עינך ולבך שם היטב בודאי תמצא גם שם עצות ודרכים טובים לפי מדרגתך. כי כל דבריו זכרוננו לברכה הם כלליות גדול, וכל תורה ותורה כלול מכל התורה כולה. ומכל בני אדם שבעולם בכל דרגה ודרגה. מן תכלית קצה העליון עד תכלית קצה התחתון. הינו שעם כל תורה ותורה ושיחה שלו יכול לעבד את השם יתברך הגדול במעלה בתכלית המעלה, וכן אפילו הקטן והפחות בתכלית דיוטא התחתונה יכול גם כן לשוב להשם יתברך ולמצא עצות לנפשו על ידי אותה התורה בעצמה. כי הם כלליות נפלא מאד."

מושגים - המשך

אחרא לניק כלל משלחנו ואכילתנו, כי אם מעט דמעט חיות המוכרח לתן להם בצמצום גדול כפי רצונך הטוב ולא יותר מההכרח כלל. ונזכה לקים מצות נטילת ידים במים ראשונים ואחרונים כראוי בשלמות. ונזכה לקדש ידינו על ידי נטילת ידים, וימשך עלינו קדשה וטהרה שלמה על ידי נטילת ידים ראשונים ואחרונים. ויקים בנו מקרא שכתוב: "והתקדשתם והייתם קדושים, כי קדוש אני ה'". ותעזרנו לברך ברכת

המוציא וברכת המזון וכל ברכת הנהנין תחלה וסוף בכוונה גדולה כראוי בקדשה ובטהרה. ונזכה שיקים בשלחן שלנו מקרא שכתוב: "וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה'", ונזכה על ידי אכילתנו בקדשה להכניע ולבטל כסילות דעתנו וכעור מעשינו. ותעזרנו שיהיה נשלם דעתנו על ידי אכילתנו בקדשה ובטהרה כרצונך הטוב: ליקוטי תפילות חלק ב רבנו של עולם, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מזה ברחמיך הרבים ובחסדיך

העצומים. ועזרנו והושיענו וזכנו תמיד לברך ברכת הנהנין ובפרט ברכת הפרות בכונה גדולה ועצומה. ולא נזרוק ברכה מתוך פינו חס ושלום, רק נזכה תמיד להתגבר ולהתחזק בכל עז בכל עת שנרצה לאכל איזה פרי או ליהנות מהעולם הזה איזה הנאה, לברך הברכה בכוונה גדולה כראוי, באופן שלא יזיק לנפשנו כלל כל מה שנאכל. (ליקוטי תפילות חלק א, יז):

- פרק א -

כ"א אלול שעה 03:00 לפנות בוקר

הפקידה ב'צ'יק - איך שואלת אותי: לאן? אני עונה לגרמניה. לבלארוס? היא שואלת, ואני נכנס ללחץ למה זה אכפת לה?? שמועות שונות כבר מסתובבות על עיכוב ומניעת חרדים מלטוס לבלארוס, עניתי "כן" מחוסר ברירה, הייתי מוכרח שתסדר לי כרטיס עלייה למטוס בגרמניה, חששי התבדה כשהיא הושיטה לי את הכרטיסים והדרכון ו"נסיעה טובה".

אין זמן כל כך להיכנס לבית חב"ד, אבל אי אפשר בלי, נכנס, עושה סיבוב, פוגש חסידי ברסלב מכל הארץ וזוקים בחדר המבוא ובפיהם סיפורים שונים שהבריה התיכון של כולם היא הכמיהה להגיע לאומן, אחד נוסע ללונדון ומשם ימתין להמשיך לאומן, הוא מפחד להמתין בארץ, מחמת החשש שמרחף בחלל שיסגרו את שערי הארץ לכשיפתחו שערי אוקראינה. אחר הגיע מניו יורק וממתין לטיסת המשך בעוד מספר שעות לבלארוס, רעהו הושב לכאן מקייב - כואב הלב והוא "נשאר כאן! עד שימצא טיסה לבלארוס".

עולה למטוס, מנסה לישון, המושב האמצעי לא בדיוק מתאים לכך.

כ"א אלול שעה 06:40 בבוקר

נחתנו בפרנקפורט. הטייס מוסר נאום חוצב להבות בשפה כל שהיא, כנראה גרמנית. שערי המטוס נפתחו אחרי המתנה ארוכה מהסטנדרט, ואנחנו שועטים לשערי המטוס לטיסת המשך שאמורה להמריא ב-07:15, האפשרות שנאחר מרחפת בחלל, למרות הביטוח שקיים מחברת הטיסה לאף אחד לא מתחשק לבלות מעט במדינה הארורה הזו.

בסביבות השעה 07:00 הגענו לשער העליה למטוס, והנה הוא... סגור, חשוך וריק, אכזבה וצער מילאו אותנו, פספסנו, הטיסה יצאה לדרך בלעדיו. עמדנו ליד השער תמהים מה לעשות כעת וממתנינים ליתר היהודים שהיו איתנו בטיסה ואמורים להצטרף אלינו לטיסת המשך.

לטוס? בקיצור כל הנסיעה העלה את מפלס המצב רוח של יהודי המטוס.

13:15 בצהריים

גלגלי המטוס נשקו לאדמת בלארוס, המטוס ניתר כדרכם של טייסים החפצים לנקום בנוסעים שבשלם הוצרכו לקום מהמיטה השכם, ולאחר נסיעה ארוכה בשטח השדה המטוס חנה בפתח הטרמינל והמתין בסבלנות לצינור שישאב את נוסעיו לחירות.

האמת, ציפתי לראות טרמינל מוזנח ומיושן כמו הסיפורים על רוסיה הקומוניסטית, אבל ממש ממש לא, טרמינל חדיש למראה נגלה לעינינו, הדבר היחיד שהזכיר לנו שאיננו באירופה או ישראל הם השוטרים ששרצו בכל פינה ובחנו את פני נוסעים העוברים על פניהם בחשדנות.

ברוכים הבאים לעיר מינסק שבמדינת בלארוס. את פני קידם פקיד זועף שלא מצליח להבין למה אני עם מסיכה, ושומר שמסמן לי בחבריות להוריד את המסיכה. הבנתי את הכיוון והורדת, לא נצפה אפילו אזרח בלארוסי אחד! בשטח השדה כולו עם מסיכה, מעט אזרחי-חוץ נראו עם מסיכות ומלבדם - מאומה, הקורונה נותרה מאחור אי שם בישראל. פה. אין. קורונה. נקודה. סוף.

ההלם היכה בפני כשניגשתי לעמדת הצ'יינג', דולר אחד שווה ערך ל-2.68 רובל בלארוסי! מוזר ביותר, בלארוס לא ידועה כמדינה חזקה ומובססת כל כך עד שהשער שלה יגבור על השער של השקל הישראלי. נזכרתי בסיפור שבשלטון האימה של סטאלין הוא קבע את שער המטבעות על דעתו, ואולי גם כאן זה הסיפור. היה לי קשה לקבל את השער המטורף הזה, אבל בידור קצר העלה שזה השער האמיתי.

כשהגעתי לארץ בדקתי זאת, ואכן דולר אחד אמריקני שווה ערך ל-2625.76 רובלים בלארוסים! ווי על הזוזים הרבים שאבדו לנו שם...

התחנה הבאה הייתה קניית סים בלארוסי לטלפון.

ניגשתי לקיוסק קטן בקומה שניה במתחם הטרמינל ששלטים מאירי עיניים הודיעו שניתן להשיג סים

אט אט התאספו עוד אנשים, ועולה קריאה להתפלל שחרית ובסיומה לבחון את המשך צעדינו, יהודי אחד שסחב מזוודה וילד חצי ישן טוען שלא כדאי להתפלל כעת, אולי לגשת למודיעין שיעכבו את המטוס, דנים ודנים והנה מתקרב יהודי נינוח גורר מזוודת יד, "מה הלחץ? בוא נתפלל, יש עוד זמן עד הטיסה", "היא יצאה" גיחכנו, "מה פתאום, השעון באירופה הוא שעה אחת אחורה מישראל, כעת 06:00". צפירת הרגעה נשמעה בין הנוסעים המבוהלים, והחלנו בתפילת שחרית נרגשת בפינה צדדית בטרמינל. במוחי עובר כל התפילה 'ניצחנו אותך, היטלר'.

בסיום התפילה, הדיילים מלחיצים כבר לעלות למטוס, ואני פותח את התיק יד בחיפוש אחר משהו לאכול, אשתי דחפה לי כיכר לחם שלם וחבילת גבינה צהובה סגורה "א"א לדעת מה יהיה לך שמה לאכול", שידכתי בין פרוסת גבינה לשני פרוסות לחם, מעל התיק יד הפתוח בצורה ברברית משהו, מרגיש לי לא מסודר ונוח אבל ברירה לא הייתה לי, רק נותר לחלום על הסנדוויצ'ים שאשתי מכינה לי מדי שנה לדרך...

08:00 בבוקר

המטוס התרחק מהמדינה הרוויה בדם של אחינו, חסר באוויר את השמחה שקיימת כל שנה ב'נסיעה לרבינו'.

במושב לפני מוחא כף אדם גטול סממן יהודי חיצוני, לצערי, ואומר: "אנ"ש, שמחה, נוסעים לרבינו", "אנ"ש אוהב אותכם", בשנה כתיקונה אולי הייתי נרתע לחוש מהאנ"ש שלו... אבל כעת הוא מרומם את מצב הרוח שלי, משהו מהמחיצות והגאוה שלקחנו עימנו מדי שנה נסדק הפעם... והוא מצליח לשמח אותי, רק ניסיתי לבחון אם הוא שתוי כבר בכזו שעה, אבל לא, זה משהו טבעי בו.

במהלך הדרך התברר ששמו עמיחי והוא מתגורר בדימונה, וכבר 18 שנה טס לאומן! יותר ממני.

"חנניה - עמיחי קורא לחבירו שישב בסוף המטוס - תכין סנדוויץ' עם טונה לטייס", "חנניה הנה הטייס, יצא לעשות סיבוב במטוס", "תגיד - פונה לדייל - יש לטייס מובילאיי? איך הוא יודע

מינסק, בלארוס. הטרימינל במבט היצוני. ביום שלג

מחברת 'לייף' בין כתליו. נעמדתי בתור שכלל שישה ישראלים שבאו לכאן לאותו מטרה כמוני. התור לא זז, גם לא באיטיות, כמה זמן לוקח לקנות סים??? הראשון שבתור מסתובב ומודיע "תכינו דרכונים", דרכונים למה, "לא יודע נראה לי שהסים הולך בעסקת חבילה יחד עם חלקת קרקע קטנה היכן שהוא במדינה" הוא מגחך ומסמן על הררי טפסים שצריך למלאות ולחתום, על צילום דרכון שעורכים לו ועוד ביורוקרטיה קומוניסטית ארוכה.

ולחסיח את דעתו, לאחר מספר דקות הוא מתרגז, ואני מתכופף עד הקרקע עם יד על הלב ומבטיח שאני רץ לחפש אותם ומבקש שיאות להמתין "וואן מינוט", את נחמן אני רואה נטוע אי שם בתוך התור לקניית סים, בחור עקשן, אני מאיץ בו, ושב לרכב מוצא בו כבר את חיליק.

לאחר מספר דקות ארוכות שהנהג מבהיר שייקח עוד כסף וכו', ואני חושב 'פשוט, מעט מושגים ישראלים יש להם כאן, לא כמו האוקראיניים' נחמן מגיע והנהג פותח בנסיעה.

18:30 אחרי צהריים

לאחר כארבע שעות נסיעה נכנסנו בשערי העיר גומל, הנהג פונה אלינו ושואל לאן לנסוע כעת, אני נחרד, אין לי מושג לאיפה להגיע, איזו הפקרות!!! מעולם לא הייתי בסיטואציה מוזרה כזו, טס בלי לדעת לאיפה להגיע, נוסע בלי יעד ברור. ניסיתי לענות לנהג: "הוטל אלעס יודא" התפללתי לה' שיבין הגולם הזה משהו מבלייל השפות שפלטתי, וגם אם יבין שיהיה לו מושג איפה יש כאן יהודים, אבל הוא לא מבין, מתעצבן, זועף ומקלל, ורוצה להורידנו ברחובה של עיר... ואין לי מושג אנה אני בא...

המשך יבוא בעזרת השם

היעד השלישי העיר הומל - רומל שבלשון המקומיים מכונה 'גומל' מחמת חסרון האות ר"ש בשפתם. אין שם קהילה יהודית פעילה ואין שם כמעט יהודים, היתרון היחיד של עיר זו שלכשיפתח הגבול אזי 'אומרים' ששם יפתח מן הסתם, כי שם נמצא המעבר גבול היבשתי המרכזי ביותר בין אוקראינה ובלארוס.

שפת הכביש מלאה בקבוצות יהודים הדנים לאן לנסוע מכאן, ואני בניהם מתלבט, אחי וחברי סומכים עלי ונעלמו מן השטח לעיסוקיהם, ואני לא יודע לאן לפנות.

נותר קעת רק נהג אחד רשמי של שדה התעופה, ואני חושש שיעלם מכאן ואעמוד לפני שוקת שבורה בלי אפשרות נסיעה או שאוכרח לנסוע עם סתם נהג מקומי לא רשמי - דבר מסוכן מאוד שעלול להיגמר בשוד ח"ו וכדו'.

הנהג שואל אותי "לאן?" ספונטנית נפלט לי "לאומן - אוקראין", הנהג צוחק ומסמן לי ידיים אזוקות, "נואוו, אוקראין" ומקנה בסימון של ידיים צלובות לאות כי סגור, "גומל, גומל" אני אומר לו והוא דורש 150 דולר ניסיתי להתמקח אבל הוא עמד על שלו, נכנעתי והסכמתי למחיר.

אחרי שהעלה את המזוודות, פינתי לחפש את אחי - חיליק וחברי נחמן, והם אינם, הנהג מתחיל לרטון ואני מנסה לבדח אותו באמירות רוסיות

התייאשתי. עצבי פקעו וירדתי למטה. פוגש למטה המוני חסידים מכל הארץ ממלאים את כל המושבים והמסדרונות, מיעוטם מאמריקה ולונדון, המראה מזכיר מעט את שדה התעופה קייב בימים של ערב ר"ה.

יצאתי לרחוב, וכמו כל המדינות מסוג זה, עטים עלי מספר נהגי מוניות, "טקסי, טקסי" "מיסטר, טקסי", ואני קולט שלראשונה בחיי טסתי מבלי לדעת לאן אני טס, לא יודע להיכן אני נוסע מכאן, ממש שום שמץ של מושג. ניגשתי לאנשים מנסה לברר מה הכיוון? להיכן נוסעים מכאן? ומה כולם עושים? והתברר לי כך:

שישנם שלושה יעדים לנסיעה. הראשון כפר הנופש צ'איקה, שנמצא בבעלותו של איש החסד מזכה הרבים הרב משה פימה שליט"א מחשובי חסידי קרלין שמשכיר את כל השטח לטובת חסידי ברסלב ובכלליות מוסר את עצמו לסייעם בכל האמצעים העומדים לרשותו.

אם כי הסתייגו "שצ'איקה כבר מלא לגמרי, והרב פימה שולח את כולם לפינסק מחוסר מקום".

היעד השני המרכזי הוא העיר פינסק, שבקרבתה קיים מעבר גבול יבשתי עם אוקראינה שגם שם מתקבצים יהודים לעת-עתה, ויש שם קהילה יהודית פעילה וחנוות עם מוצרים כשרים.

// הרב אליהו עטיה שליט"א

העולם לא יכול בלעדיך

"מושל", "מלך", עד הרמה שהעשירים ביותר נחשבו אצלם כאלוה. הכול מדורג בטבלת אקסל לפי כמות הכסף... נשמע תיאור מרחיק לכת, אבל באמת הוא קרוב כל-כך למציאות. הכל הולך ומתמחשב סביבנו, גם את המזומן הגבילו, "האח הגדול" עינו פקוחה, וכולנו מדורגים בטבלה...

הגיבור המרכזי בסיפור הוא הבעל תפילה, ולאורך ההתרחשות הוא מנסה לתקן את הכול, ולהחזיר כל אבדה לבעליה. יותר מהכול הייתה לו רחמנות על המדינה של העשירות. כל כך היה לו אכפת מהאנשים ששבויים בטעות הזאת, שהתלמידים שלו ניסו להיכנס למדינה של העשירות, לדבר עם האנשים שם ולהסביר להם שכל העניין של העשירות הוא טעות ושטות. אבל אף אחד לא שמע להם. עד שהסיפור מתפתח והבעל תפילה הלך לשם בעצמו.

שבויים בתוך התפיסה כמותית

בסיפור היו הרבה קבוצות שחיו בטעות, למה לבעל תפילה הכי כאב על המדינה של העשירות?

מי שעושה אלילות מהכסף, מוכיח בכך שהוא תופס את העולם תפיסה כמותית. כמה שיש לך יותר, אתה שווה יותר. הכמות הגדולה בולעת את הכמות הקטנה. לעשירים בטח טוב יותר מהפחות עשירים, ולהם טוב יותר מהעניים. וזו התפיסה הכי רחוקה מן האמת שיכולה להיות. כי אם אתה מתייחס אל העולם בתפיסה כמותית ולא בתפיסה איכותית, לא

התורה לא הביאה לעולם ספרות, היא הביאה לעולם רק אותיות. כל המספרים שמצוינים בתורה כתובים במילים והמילים מורכבות מאותיות. בכך מגלה לנו התורה סוד עמוק ומהותי – את ההסתכלות הנכונה ולא המשובשת. את חוקי החיים המתוקנים, לא המסולפים. המציאות, כך מלמדת התורה הקדושה, מורכבת מאותיות ולא מספרות. ובאותיות אין את תופעת ההתבטלות. האותיות לעולם לא מאבדות את הייחודיות שלהן

מעשה מבעל תפילה

במעשה מבעל תפילה מסופר על רוח סערה שהייתה בעולם ובלבלה את העולם כולו, הפכה ים ליבשה ויבשה לים, מדבר לישוב וישוב למדבר, נכנסה לבית המלך, וחטפה ופזרה את כל אנשי המלך בכל העולם ולא נודע מקומם. העולם כולו התהפך. לאחר הרעש והבלבול הגדול הזה ישבו בני העולם את עצמם לחפש להם תכלית ולהמליך עליהם מלך.

היו ביניהם הרבה כיתות והרבה שיטות מוטעות מהי משמעות העולם. כת אחת אמרה שהעיקר הוא הכבוד, כת אחרת אמרה שהעיקר הוא גבורה, כת נוספת טענה שהחכמה היא התכלית. והייתה כת שטענה שהממון הוא הערך העליון ביותר והנעלה ביותר, והם ייסדו לעצמם מדינה של עשירות.

במדינה של העשירות דרגו את האנשים לפי כמות הכסף שלהם. אנשים שהיה להם מעט ממון, נחשבו אצלם כחיות או עופות, היה אצלם "חיה רעה", "חיה סתם", "אדם סתם", "שר",

מדוע לא נמנו יעקב וחזקיהו באלו השלושה שהשמש שינתה מהלכה בשבילן

"ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא" (בראשית כח, יא), ופירש"י: "כי בא השמש" – היה לו לכתוב 'ויבא השמש' (פי', צריך להקדים ביאת השמש ללינה, ולא הלינה לביאת השמש). "כי בא השמש", משמע ששקעה לו חמה פתאום שלא בעונתה כדי שילין שם (פי', נותן טעם למה לן שם, אף שלא היה מדריך הטבע שילין שם שהרי בא שם בעוד היום גדול, ועל זה משיב הכתוב משום "כי בא השמש" – שקעה השמש שלא בעונתה, ע"כ). ומקורו טהור מהגמ' (סנהדרין צה:): "וילן שם כי בא השמש", בתר דצלי בעי למיהדר (אחרי שיעקב התפלל רצה לחזור לחרן), אמר הקב"ה צדיק זה בא לבית מלוני יפטר בלא לינה, מיד "בא השמש" (שקעה החמה).

והנה בגמ' בתענית (דף כ.) מובא: 'תנו רבנן, שלושה נקדמה להם חמה בעבורך, משה ויהושע ונקדימון בן גוריון', פי', שלושה שעמדה החמה בשבילם והמשיכה לזרוח (להאיר). ולפי זה מה שהזכיר את אלו השלושה, ולא הזכיר את יעקב, משום שאצל יעקב היה להיפך, שהחמה מיהרה לשקוע אצלו. אולם הקשו התוס' בעבודה זרה (דף כה. ד"ה למשה), שגם אצל יעקב זרחה ועמדה לו החמה, כי הרי בגמ' בסנהדרין (דף צה:) וחולין (דף צא:) דורשות על הפסוק בפרשה הבאה (בראשית לב, לב) "וירח לו השמש כאשר עבר את פְּנוֹאֵל", שנקדמה ליעקב החמה, היינו שזרחה לו כמה שעות קודם בשביל לרפא אותו מצלעותו. ותרצו, שאצל יעקב השמש השלימה את השעות שהיא שקעה בשבילו קודם לכן מתי שירד לחרן, וכיון שהיתה כאן רק השלמה, לא נקרא שעמדה חמה בשבילו.

וביאור הדברים, שאם נעצרים השמש והירח, ענין זה גורם שינוי בכל סדר גרמי השמים, ודבר זה נחשב שינוי מעשה בראשית. ולכן אצל משה

ויהושע ונקדימון בן גוריון, היה להם שינוי במעשה סדר בראשית. אולם אצל יעקב, השינוי היה רק לאיזה זמן, כי כשחזר מחרן, חזרה החמה את אותן שעות ששקעה קודם לכן בשבילו, וזרחה בשבילו והשלימה חזרה למהר את אותן השעות שהפסידה, ונמצא שחזר סדר משטר הכוכבים לקדמותו כמו שקבע הקב"ה מתחילתו, ולכן לא נחשב ענין זה לשינוי סדר הטבע באופן תמידי, כמו שהיה אצל משה יהושע ונקדימון בן גוריון.

וכתבו התוס' שזהו הטעם שגם לא נחשב מה שעמדה השמש לחזקיה, כי גם שם חזרה השמש להשלים את השעות שמהירה לשקוע ביום מיתת אחז. דהנה על הפסוק (מלכים ב' כ, יא)

"ויקרא ישעיהו הנביא אל ה' וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אֶחָזְנִית עֶשֶׂר מַעְלֹת", היינו שנעשה מופת לחזקיהו וחזרה השמש עשר שעות אחורה, והתארך אותו היום בעוד עשר שעות. ובכל אופן לא חשבה הברייתא בתענית הנ"ל (וכן בע"ז כה.), את חזקיהו מאלו שנקדמה חמה בעבורם. והטעם, כי אמרו בגמ' בסנהדרין (דף צו.) להסביר את כוונת הפסוק "במעלות אשר ירדה במעלות אֶחָזְנִית עֶשֶׂר מַעְלֹת", על פי דברי רבי יוחנן שאמר: אותו היום שמת בו אחז – שתי שעות היה (פירש"י: כדי שלא יהא פנאי לספדו ולקברו), ע"כ. פי', אחז מת בבוקר, וכדי שלא יהיה יום שלם לספדו ולקברו בכבוד כדרך המלכים, מיד אחר שתי שעות מתחילת היום שקעה השמש,

חבורות ושיעורים למקורבים!

לדיווח על שיעורים ועוד נא להשאיר הודעה בקו 'חניכי הישיבות' – ברסלב, בשלוחה: 42

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	התחזקות	הרב שרגא זילברמן שליט"א	יום שלישי ב-8:30 בערב	בית הכנסת ברסלב רח' מימון
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה: חבורת חניכי הישיבות – ברסלב ב"ב	פעם בשבוע	0548487317
בני ברק קריית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קריית הרצוג	שיעור התחזקות	נושא בפרשה	בכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	לימוד לקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387

מתוכה הכל, אפילו לנתח מוח ולנתח מערכות פיזיקליות חשמליות.

התורה הביאה לעולם את כל החכמה האנושית שיש בו. אז למה אם כן, התורה לא הביאה לעולם את הקפדות, כלומר איזושהי צורה לסמן בה כמות? למה כל פעם שבני ישראל נמנים או כשמצוין גיל של מישהו, התורה משתמשת במילים ולא בצורות גרפיות שמציינות ספרות? איך זה יכול להיות שהתורה הביאה הכול לעולם ורק את הספרות – הנחוצות כל כך להתנהלות האנושית – היא לא הביאה?

העובדה שאין ספרות בתורה מלמדת אותנו שלפי התוכנית האלוקית הספרות אינן נחוצות. הן לא חלק אמיתי מן העולם. לנג, שגדלנו בעולם שמספרים גרפיים הם חלק ממנו, המחשבה על חיים בלעדיהם נראית מוזרה ובלתי נתפסת.

שהדלת נסגרה עוד עמדתי שם וניסיתי לספוג את השוני המהותי.

בדעת שלה, היא קצת יותר שפוייה וקצת פחות משועבדת למדינה של העשירות – ממני. והצדיקים אומרים שהרחמנות הכי גדולה עלינו היא כשאנחנו שבוים בתוך התפיסה הכמותית. לא צריך אפילו להסביר שכשאדם כל הזמן צריך עוד, הוא כל הזמן בצימאון ובחיסרון ובאי-נחת. וזה כל כך כואב, כי הכל כאן, כל מה שאנו זקוקים לו, ביחד עם הסיפוק והאושר והחיים המלאים, אבל בני המדינה של העשירות אומללים כל כך, כי אין להם את היכולת לחוש במלאות והשמחה.

למה אין בתורה ספרות?

כל החכמה האנושית באה מן התורה. התורה היא הדיאן. אי של העולם, הכול נמצא בה, וגדולי עולם שלמדו את התורה לעומק ידעו

הבנת שום דבר. אתה בשיבוש הכי עמוק של החיים. כי האמת היא שאין שום ערך להרבה. יש ערך למה שאתה צריך ולכמה שנכון לך.

המחשבה שצריך להשיג הרבה, להתקדם למקום גבוה, לכבוש איזו פסגה, היא שורש כל החולאים המערביים שלא מבינים שכל אדם, במקום שהוא נמצא, מה שנכון לו זה מה שקובע. לא איך שזה נראה. לא איך שמקובל. לא כמה אפסים יש במשכורת. כל התפיסה של הכסף היא כמה ברכה יש בכסף ולא איזה סכום מופיע לך בתלוש משכורת.

לפני שנים גרנו קרוב מאוד לגן ציבורי מהטיפוס הישן, לא פלסטיק על הרצפה ולא דשא סינטטי, אלא חול אמיתי, כזה שרק הנמלים עוד מכירות היום. באחד הימים דפקה בדלת קרובת משפחה רחוקה, שאמנם זיהיתי אותה, אבל לא מאוד הכרתי. היא אמרה שהיא נמצאת עם הילדים אצל אימא שלה שגרה מחוץ לשכונה והם עשו טיול גדול והגיעו עד הגינה ממול. הם רואים כאן ארגז חול אבל אין להם כלים, אז אולי אפשר לקבל כוס וכף חד פעמיים לשחק.

אמרתי לה: "למה כוס אחת? קחי כמה צלחות וכמה כוסות וקחי גם... רגע, את יודעת משהו, יש לי גם כלים ממש חדשים, אריזה של כלי חול בתשע תשעים שלא דחופה לנו, קחי אותה במתנה, בכיף, בהזדמנות נקנה לנו אחרים..."

היא הסתכלה עליי ואמרה לי: "לא. לא צריך הרבה, ומה פתאום חדש? למה להגיד לילד קטן שחדש יותר טוב מישן? לא צריך חדש ולא צריך הרבה. הוא ישחק בכוס והיא תשחק עם הצלחת, וניתן לכל אחד גם כף אחת, ואחר כך הם יחליפו ביניהם."

הייתי בשוק. נתתי לה לקחת את הקצת והמעט שהיא רצתה (למרות שהיה לי ממש קשה להתאפק מלהמטיר עליה עוד), וזמן מה אחרי

לזרוח היה רק בשבילם, לצורכם הפרטי. כי אצל יעקב, הקדימה השמש לשקוע כדי שישן הצדיק בבית מלוגו של הקב"ה, וכן הקדימה לזרוח אחר כך, בשביל שיתרפא. וכן אצל חזקיה, הקדימה השמש בשבילו לשקוע, כדי שלא יצטרך להתעסק בהספד אביו אחז שהיה רשע, וצר לאותו צדיק חזקיה, להתעסק בכבוד רשע. וכן הקדימה לזרוח בשבילו, בשביל לפרסם את כבוד חזקיהו שנעשה לו נס כזה שהתרפא ממחלתו. וכיון שנסים אלו נעשו לצורך יחיד ולא לצורך כל ישראל, לכן לא מנתה אותם הברייתא, ומנתה דוקא את משה יהושע ונקדימון, שהנסים שנעשו על ידם, נעשו לצורך כל ישראל. ■

נעשה שינוי הטבע בתמדיות. מ"מ מצד שני יש בנס שנעשה ליעקב וחזקיהו המלך ג"כ בחינה שהוא גדול יותר, כי נעשה להם הנס פעמיים ולא רק פעם אחת, כי פעם אחת הקדימה להם החמה לשקוע כדי לקצר את היום, ופעם שניה הקדימה להם לזרוח והאריכה את היום. וא"כ עדיין קשה מדוע לא מנתה אותם הברייתא, כי כפי שביארנו שאף שמצד אחד אינו נס תמידי, ומצד שני היה להם נס כפול.

ולכן נראה לתרץ באופן אחר, כי מה שמנתה הברייתא את משה ויהושע ונקדימון, הוא משום שהנס הזה נעשה על ידם בשביל ישראל ולא לצורך עצמם. משא"כ אצל יעקב וחזקיהו, גם הקדמת השמש לשקוע, וגם הקדמתה

והתקצר היום בעשר שעות. וממשיך ר' יוחנן: 'וכי חלה חזקיהו ואיתפח אהדרינהו קודשא בריך הוא להנך עשר שעי ניהליה', (תרגום: כשחלה חזקיהו והבריאה, החזיר הקב"ה את אותם ער שעות בשבילו), ע"כ. והרי שגם כאן אצל חזקיה לא היה שינוי בקביעות מעשה בראשית, אלא היה רק להחזיר חזרה את סדר מעשה בראשית לקדמותו, שמכיון שביום מיתת אחז הקדימה השמש עשר שעות, עתה בימי חזקיהו בנו חזרה השמש למהלכה הרגיל, ולא נעשה שינוי במעשה בראשית, לכן לא נחשבו לא יעקב ולא חזקיה מהשלושה שנקדמה חמה בעבורם.

אכן, אף שמצד אחד הנס שהיה למשה יהושע ונקדימון הוא גדול יותר, כי

אלף בולע את מאה

הספרות, שהומצאו בידי בני אדם, מגלמות בתוכן את הטעות האנושית שבסיפור שלנו מכונה "מדינה של עשירות".

לכולנו ברור שהספרות מאבדות את הייחודיות שלהן כשהן מצטרפות לכמות גדולה. כשיש לך שתים, אין משמעות לשני האחדים הבודדים שמרכיבים את הסכום. כשיש לך עשרה, אין לך אחד ועוד אחד ועוד אחד... מה שמעניין הוא העשרה, הסך-הכול, הבודדים שהוא 'בלע' בדרך איבדו את מהותם ואת חשיבותם. הם כבר לא נספרים בכלל. האלף בולע את המאה, והמיליון בולע את החמש מאות אלף. אין משמעות לפרטים הקטנים, כי הסכום הגדול בלע את כולם.

התורה לא הביאה לעולם ספרות, היא הביאה לעולם רק אותיות. כל המספרים שמצוינים בתורה כתובים במילים והמילים מורכבות מאותיות. בכך מגלה לנו התורה סוד עמוק ומהותי – את ההסתכלות הנכונה ולא המשובשת. את חוקי החיים המתוקנים, לא המסולפים. המציאות, כך מלמדת התורה הקדושה, מורכבת מאותיות ולא מספרות. ובאותיות אין את תופעת ההתבטלות. האותיות לעולם לא מאבדות את הייחודיות שלהן. אין מצב שאם יש לך ת' אז אתה כבר לא צריך ש' או אם יש לך י' אז אתה לא צריך ו'. אין כזה דבר. גם אם התקדמת והלכת עוד הלאה, אתה עדיין צריך את כולם בשווה. עדיין לכולם יש

ערך, גם ה-א' וגם ה-ת' הן באותה דרגה של חשיבות.

אות בתורה

התורה נתנה לנו תפיסת עולם מאוד ברורה. כשאנחנו מבינים שהעולם בנוי רק מאותיות, אנחנו מבינים שאף אחד, לעולם, איננו מיותר.

חז"ל מגלים לנו שבתורה יש שישים ריבוא אותיות כנגד שישים ריבוא שורשי נשמות ישראל. וזה אומר שבכל אחד מאתנו ישנו קצה חוט, שבסופו של דבר, אחרי כל הפיתולים, יחד עם עוד קבוצת נשמות שהוא שייך להם, נעוץ ומחובר בתוך אות שבתורה. ספר התורה של עם ישראל לא יהיה שלם כל עוד אני כבוי ולא נוכח. כולנו חיוניים באותה מידה לשלמות שנקראת 'כלל ישראל', אין אף יהודי פשוט מדי או מיותר!

אנחנו כל כך שבוים בתוך תפיסה שכל הזמן צריך עוד ויותר, כלומר, שמי שאני עכשיו, זה עוד לא. "רק כשאני אהיה צדיקה אז..." "אם לפחות הייתי מה שאני אמורה להיות, אז הייתי שווה. אבל עכשיו אני שום דבר". התפיסה הכמותית פלשה לנו לתוך הזהות הפנימית – רוחנית שלנו, ועשתה בה שמות. כשאנחנו מאבדים את ההבנה שאנחנו אות קדושה, כשאנחנו חושבות שבנקל ניתן לוותר עלינו לטובת צדיקים יותר או נעלים יותר, האור של האות שלנו בספר התורה מתעמעם ושוקע, וזה כל כך כואב.

לעומת זאת, כאשר אנחנו מתחזקים ומבקשים מהשם: "תעזור לי, תזכיר לי מי

אני", התפילה שלנו תיענה והאות שלנו תתחיל להאיר.

אחד השינויים העמוקים שמתרחשים כשבעל התפילה מתחיל לדבר איתך, הוא שפתאום, משתנה לך משהו בתפיסה, אתה הופך מלהיות סיפרה ל-להיות אות קדושה.

ברגיל, יש לנו נטייה לזלזל ברגשות שלנו, לא להבין מה אני רוצה / מה הסיפור שלי / מה אני מתלהבת / מה אני מחפשת / אפשר לחשוב מה קרה... מה כל כך התרחתת או מה כל כך כעסת או מה כל כך התלהבת או מה כל כך אהבת. אבל כאשר את מבינה שאת אות ולא סיפרה וכאשר את מתחילה ללכת בדרך של לדבר עם השם, נולדת אצלך גישה פנימית יותר מכבדת, יותר עדינה, מקשיבה, מתייחסת. לא מתנגדת ולא מזלזלת. וזאת ההתחלה, זאת ממש האלף בי"ת של היהדות הנכונה.

כל אחת מאתנו היא אות וכל מה שעובר על האות הזאת, עד קוצו של יו"ד ממש, עם כל התגים והטעמים, עם כל המורכבות, הוא כל כך חשוב. הכול כל כך עמוק וכל כך קדוש. אף אדם אף פעם לא בולע אותך. אתה קיים. אתה יחיד. הקדוש ברוך הוא אוהב אותך, איך שאת ומי שאת. שום דבר ואף אחד לא יכול לטשטש אותך. גם אם היא פי מיליון צדיקה. פי מיליון חכמה. פי מיליון עשירה. פי מיליון מהממת... אז היא צ'... אבל את ג'.

יכול להיות שאת פוגשת איזו ת' אלופה תותחית ואת מרגישה כמו י' הכי קטנה. אז מה! תזכרי שהעולם לא יכול בלעדייך, העולם לא יכול בלי י'.

מעוניין שהעלון ימשיך להיות מודפס? אנו זקוקים לתרומה שלך!

ניתן לתרום דרך 'קהילות' בקופת 'עלמא דאורייתא'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' – ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09. לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מנוי לגיליון המקורבים!

חדש! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבוצ' עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' שבבתי הכנסת. ב-20 ש"ח לחודש.
חפשו: **עלמא דאורייתא**. המנוי על-דעת המערכת! לברורים: 054-848-73-17

מידעון ל'חניכי הישיבות' - ברסלב

עלון הקבוצ (יו"ל ע"י ארגון 'הקבוצ') – ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com
עלון המקורבים – ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM
שידוכים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידוכים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבוצ', המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה.
להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: GMAIL.COM@A9996560
ניתן לקבל **מידע כללי ומקיף בחסידות** ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com
בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

אמר רבינו הקדוש:

**"רציתי שהעניין שלי יתפשט
בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם
כאנשי ליטא!"**

(שיח שדפי קודש חי"ב, סיטון ניר)

עיצוב גרפי ועימוד: דוד בארי 054-8426868